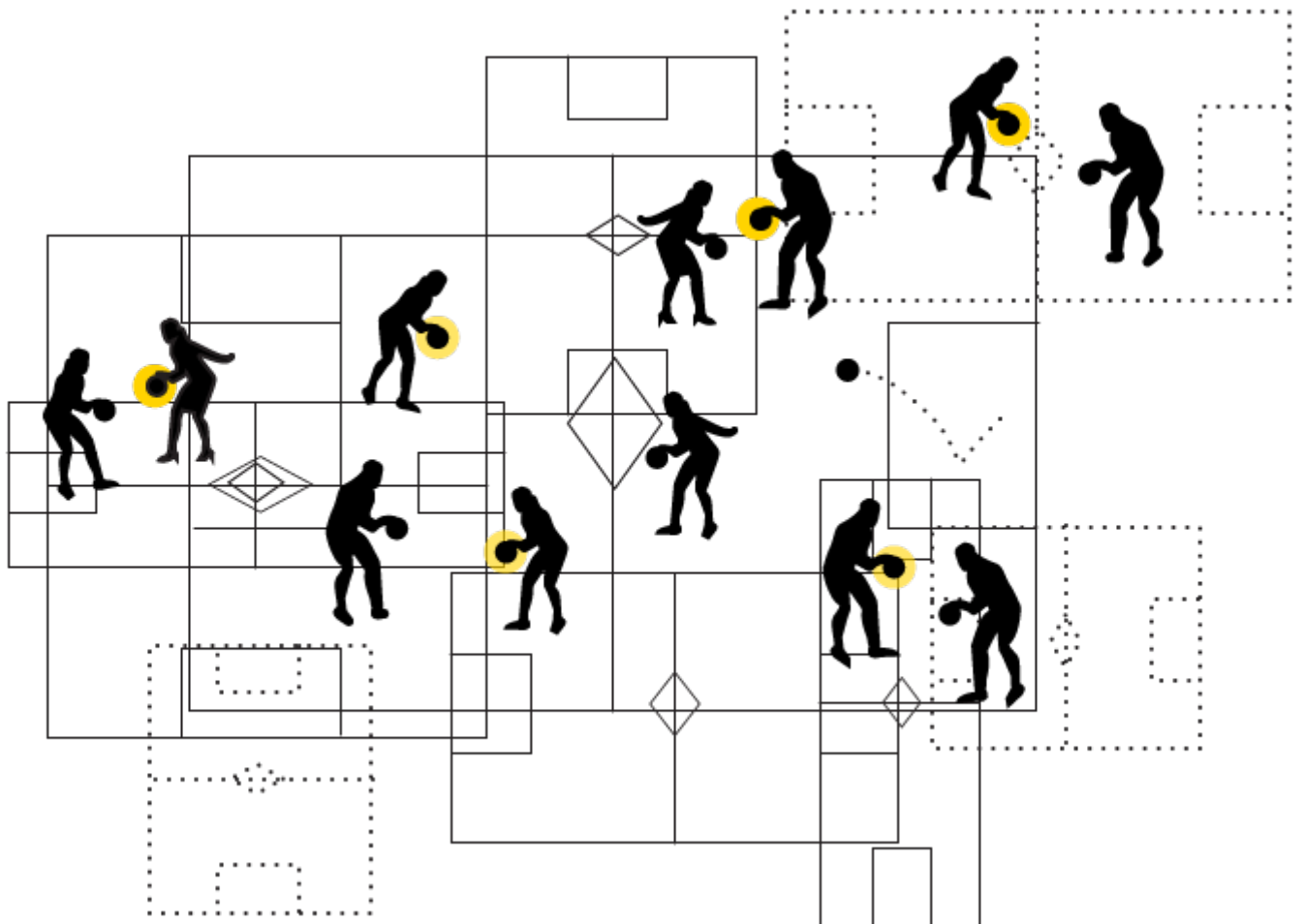

EN ENTREPRENANT NY UDDANNELSESREJSE

Publiceret: 27. april 2017

Forfatter: Inger Marie Larsen-Nielsen

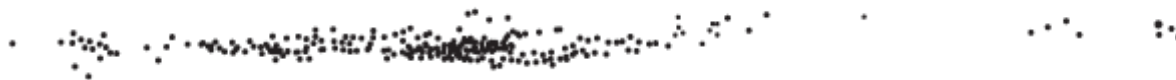

ABSTRACT

I denne artikel undersøges det, hvordan manglende viden om, hvordan samskabelse skaber værdi vil kunne adresseres til udviklingskontraktens krav til VIA UC om at være en entreprenant uddannelsesinstitution.

Svaret gives igennem en forskningsbaseret undersøgelse af værdien af samskabelse og en aktionsforskningsmetodologisk undersøgelse af, hvilket genstandsfelt og hvilken analysemodel der vil kunne bruges til at producere den manglende viden. I den fremkomne analysemodel funderes den nye professionsgruppe, der skal initiere og lede samskabelse hos aktionsforskningen. En fundering der både tager hensyn til samfundets behov for velfærdinnovation og relations-uddannelsernes behov for

en professionsetik. Adresseringen af disse behov sker da igennem en ny entreprenant uddannelsesrejse med et indbygget entreprenant forskningsdesign.

DER MANGLER VIDEN OM HVORDAN SAMSKABELSE SKABER VÆRDI

Denne artikel adresserer det område i udviklingskontrakten for VIA University College^[1] der omhandler visionen om at være en entreprenant uddannelsesinstitution, der bidrager til løsning af samfundets udfordringer. I uddannelseskontrakten formuleret på den måde, at professionshøjskoler skal "stimulere de studerendes innovative evner, så de får mod og lyst til at skabe værdi i de arbejdssammenhænge de indgår i"^[2]. I denne artikel er de arbejdssammenhænge, der er tale om dem, der knytter sig til velfærdsinnovation igennem samskabelse på tværs af organisatoriske og sektorielle skel og med inddragelse af civilsamfundet. Relevansen for dette fokus er hentet i en KORA rapport (Ibsen og Hygum Espersen, 2016). I rapporten videregives resultatet af en undersøgelse blandt de 98 kommuners fag- og forvaltningschefer. Disse er blevet spurgt om "hvorfor, om hvad, med hvem, og med hvilket vurderet udbytte deres fagområder samarbejder med civilsamfundet". Resultatet af undersøgelsen viser, at værdien af samskabelse er usikker, og at der mangler viden og erfaring med at måle og evaluere værdien. Endvidere mangler der viden om, hvordan samskabelse skaber værdi (ibid.).

Det undersøges i artikel hvordan behovet for viden om, hvordan samskabelse skaber værdi vil kunne adresseres til udviklingskontraktens krav om den entreprenante uddannelsesinstitution.

På den baggrund lyder artiklens hovedspørgsmål: Hvordan vil aktører, der arbejder med at lede og initiere samskabelse kunne medvirke til at producere viden om, hvordan samskabelse skaber værdi?

Artiklen er inddelt i tre afsnit, der svarer på hovedspørgsmålet ud fra følgende underspørgsmål:

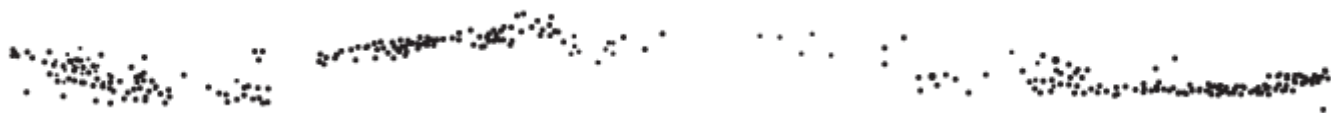
- Hvad er vigtigt at have for øje, når der skal produceres viden om, hvordan samskabelse skaber værdi?
- Hvad vil der skulle kigges efter, og med hvilken analysemodel vil det være muligt at producere viden om, hvordan samskabelse skaber værdi?
- Hvordan vil et forskningsdesign kunne relatere analysemodellen til visionen om den entreprenante uddannelsesinstitution, og hvilke implikationer vil det få for uddannelsesinstitutionen og for de kommuner, uddannelsesinstitutionen samarbejder med?

VÆRDIEN AF SAMSKABELSE

I dette afsnit vil der blive svaret på spørgsmålet om, hvad der er vigtigt at have for øje, når der skal produceres viden om, hvordan samskabelse skaber værdi.

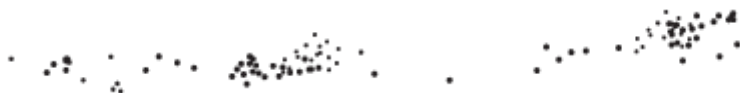
Det kan for tiden observeres, at samskabelse er udset som vor tids tids løsen på kriserne inden for de offentlige områder^[3]. Nationaløkonomien er under pres (Pedersen, 2011), og der er et styringsmæssigt

problem (Sørensen og Torfing, 2011). Kriser som Danmark har tilfælles med andre OECD lande ligesom interessen i samskabelse (OECD, 2011). Kriser der ikke længere forventes at kunne blive løst ved, at organisere de offentligt ansattes arbejde på andre måder. Der er altså brug for mere radikale løsninger, der kan gentænke serviceproduktion socio-økonomisk. Fælles for OECD landene gør et øget fokus på produktion af offentlig service i nye partnerskaber sig gældende (ibid.).

Det bliver straks mere speget at undersøge værdien af samskabelse. National forskning i samskabelse peger på, at samskabelse er et diffust og flydende begreb (Hulgaard, 2016), og i en dansk kontekst hentes der inspiration fra forskellige koncepter. Disse benævnes henholdsvis samarbejdsdrevet innovation (Sørensen og Torfing, 2011), co-creation (Prahalad og Ramaswamy, 2004) og co-production (Pestoff, 2009). De koncepter har fælles er, at der er tale om partnerskabet som et kerneelement (Agger og Tortzen, 2016:8). De forskelle der gør sig gældende handler om forskellige formål og værdier. I forhold til værdien af samskabelse peges der på i et forskningsreview, at samskabelse i de to koncepter co-creation og co-produktion ofte beskrives som en dyd og som noget, der har værdi i sig selv (Voorberg, Bekkers og Tummers, 2013). Co-creation handler for eksempel om, at virksomheder kan have gavn af at inddrage deres interessenter. Produkter og services vil kunne forbedres og udvikles, da interessenterne sidder inde med vigtig viden, der knytter sig til oplevelser med og anvendelse af disse (Ramaswamy og Gouillart, 2010). Erfaringer med Co-creation viser at inddragelse af interessenter også kan skabe værdi for dem, der inddrages. Det sker, når interessenternes erfaringer bruges til noget, og når interessenterne har mulighed for at interagere med hinanden (for eksempel på IT-platformer). Internationalt findes der eksempler på, at det at investere i nye samarbejder kan give langtidsholdbare effekter, da der opbygges et økosystem omkring organisationen (ibid.).

Samskabelse inden for den offentlige sektor kan være inspireret af såvel konceptet co-creation som co-production. De to koncepter ser forskelligt på den værdi der skabes og på, hvordan værdien skabes. Co-creation har rødder i filosofien i New Public Management, der hviler på økonomisk teori. Det vil sige, at værdien af samskabelse får effektivitets-, markeds- og kundekarakter (Runya XU; Qigui S. & Wei Si, 2015). Samskabelse som co-creation bruges også inden for det offentlige (Voorberg, Bekkers og Tummers, 2013). Værdien af partnerskaber mellem borgere, frivillige og virksomheder vil da handle om at samskabelse skal bidrage til, at der skabes bedre og billigere velfærd (Brandsen og Pestoff, 2010).

I et review (Voorberg, Bekkers og Tummers, 2013) identificeres forskelle og overlap mellem koncepterne co-creation og co-production. I co-produktion vil værdien af samskabelse skulle forbindes til ligeværdige horisontale samarbejdsrelationer mellem det offentlige og borgerne og til, at borgere indgår som medproducenter, der har andel i den besluttende, planlæggende og udførende proces. Værdien af samskabelse vil da enten supplere eller erstatte eksisterende offentlige velfærdsydelser, hvorved der vil kunne tales om velfærdsinnovation. Co-production har rødder i New

Public Governance filosofiens sociologiske netværksfokus på demokrati, tillid, problemløsning og beslutningsinvolvering (Runya XU; Qigui S. & Wei Si, 2015). Det vil sige, at værdien af samskabelse får karakter af empowered citizenship (Brandsen og Pestoff, 2010), hvorved der vil kunne tales om socialinnovation (Voorberg, Bekkers og Tummars, 2013).

“DET ER DERFOR VIGTIGT AT FINDE UD AF, HVORDAN DE PROFESSIONELLE VIL KUNNE FACILITERE, AT DER SKABES VÆRDI AF SAMSKABELSE.”

Der skabes imidlertid ikke værdi ved at forskellige parter blot sætter sig sammen. Offentligt ansatte spiller en væsentlig rolle i forhold til at få samskabelse til at give værdi. Det har blandt andet stor betydning, at de er i stand til at facilitere samskabelse, så de forskellige parter involveres og lader sig involvere i nye netværk (Voorberg, Bekkers og Tummars, 2013). Det er derfor vigtigt at finde ud af, hvordan de professionelle vil kunne facilitere, at der skabes værdi af samskabelse.

Det vi ved er, at det har betydning, at de involverede parter kan se værdien i at involvere sig, og at de strukturelle betingelser og kulturen understøtter involveringen i at føre til værdi. Det er derfor vigtigt, at de professionelle også understøtter at det der skabes igennem samskabelse bliver implementeret, så det får en chance for at skabe værdi. Det sker, når der er det rette mix af ledelse og styring (OECD,2011).

Opsummerende er det nu muligt, på baggrund af et undersøgende blik rettet mod forskningen i samskabelse, at svare på undersøgelsesspørgsmål a). Det vil sige, at det der er vigtigt at have for øje, når der skal produceres viden om samskabelse er, at samskabelse kan skabe værdi inden for disse områder:

- Velfærdsinnovation
- Social innovation
- Demokratisk og implementerende deltagelse

ANALYSEMODEL TIL PRODUKTION AF VIDEN

I dette afsnit skal det undersøges, hvad der skal kigges efter og med hvilken analysemodel, der vil kunne produceres viden om, hvordan der skabes værdi af samskabelse.

Det vides ikke, hvordan der skabes værdi af samskabelse, men vi ved, at anvendelse af metoder og principper fra 'social design thinking' kan skabe værdi (Bason, 2010). Velfærdsprofessionelle vil også kunne lade sig inspirere af 'Social design thinking', når de skal facilitere samskabelse (Lyager og Larsen-Nielsen, 2016). I den forbindelse peges der på, at:

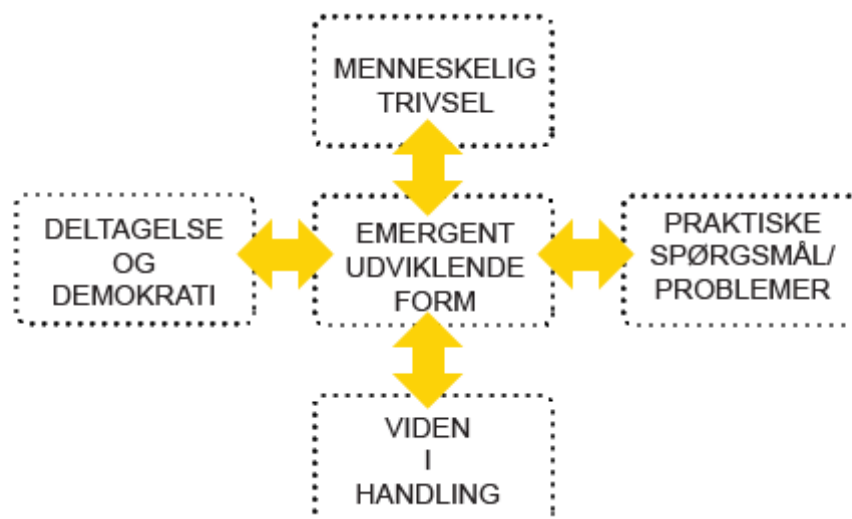
”DESIGNTÆNKNING KAN BIDRAGE TIL AT SKABE RUM FOR SAMSKABELSE OG INNOVATION, MEN TILEGNELSE AF DESIGNMETODER KAN IKKE STÅ ALENE. SAMSKABELSE I DET OFFENTLIGE FORUDSÆTTER OGSÅ PROFESSIONEL DØMMEKRAFT I FORHOLD TIL AT KUNNE AGERE I DE BESKREVNE SAMSKABELSESDYNAMIKKER OG KUNNE RAMMESÆTTE BORGERNES INDFLYDELSE- OG UDFOLDELSERUM I VELFÆRDSUDVIKLING MED ET SÆRLIGT FOKUS PÅ AT STYRKE BORGERNES DEMOKRATISKE MULIGHED FOR INDFLYDELSE OG DELTAGELSE” (IBID.:74).

Professionel dømmekraft kan altså spille en vigtig rolle for, at der skabes værdi af samskabelse, men hvilken faglig videnskabelig fundering skal en sådan professionel dømmekraft have. En klassisk professionsfaglig fundering vil ikke være nok, da professionel samskabelse skal kunne initiere og lede samskabelse på tværs af fag, organisatoriske og sektorielle skel med inddragelse af civilsamfundet.

Hos den klassiske aktionsforskning findes et trefoldigt sigte, idet aktionsforskningen metodologisk søger viden om praksis sammen med praksis for gennem eksperimentelle aktiviteter i praksis og kritisk refleksion at forandre praksis (Nielsen, 2014). Aktionsforskning opstod som en human- og samfundsvidenskabelig forskningspraksis i USA og England umiddelbart efter 2. verdenskrig (Nielsen, 2012). En forskningstradition født ud af Kurt Lewin's bestræbelser på at udvikle en social teknologi, der vil kunne løse sociale konflikter samt opløse sociale problemer og ulighed. Det vil sige, at der inden for denne forskningstradition er sammenfald med professionsidealet hos relations-uddannelserne (Hjort, 2012).

Inden for den gren af aktionsforskningen der går under betegnelsen 'Participatory Action Research' (PAR) (Reason og Bradbury, 2008), findes en model (figur 1), som viser den klassiske aktionsforsknings karakteristikker.

Figur 1. Karakteristikker i 'Participatory Action Research' (Reason, P., & Bradbury, H., 2008:5).

Inden for den klassiske aktionsforskning dukker begrebet reifikation og et hermeneutisk videnskabsideal op. Det vil sige, at forståelse af virkeligheden beror på en hermeneutisk forståelses- og fortolkningsproces. En proces som imidlertid kan stødkne, hvorved forståelsen af problemstillinger kan få problemstillinger til at fremstå som fastlåste. Igennem dialog, sociale deltagelsesprocesser og bæredygtige handlinger vil det imidlertid være muligt at sætte bevægelse i forståelses- og fortolkningsprocesserne igen (Aagaard Nielsen, 2009). Men hvordan vil det kunne foregå, så bevægelsen fører til velfærdsinnovation?

Klassisk aktionsforskning har også rødder i den pragmatiske erkendelsesfilosofiske tradition, som i sit udgangspunkt er eksperimentalistisk. Det vil sige, at der hos denne tradition er tale om, at erkendelsesprocesser er knyttet til eksperimentel afprøvning af nye handlings- og organiseringsformer med henblik på at opløse tvetydigheder, ændre eksisterende magtkonstellationer og skabe nye handlingsretninger (Frandsen, 2016). Det vil sige, at bevægelsen ud af fastlåste forståelser er:

"... KENDETEGNET VED CYKLISKE UNDERSØGELSES- OG LÆRINGSPROCESSER, SOM INDLEDES MED EN PROBLEMDEFINERINGSPROCES, DER EFTERFØLGES AF DESIGN AF HANDLINGER OG STRATEGIER RETTET MOD PROBLEMLØSNING, OG SOM HEREFTER BEVÆGER SIG VIDERE TIL IMPLEMENTERING AF DE EKSPERIMENTELLE HANDLINGER FOR AT AFSLUTTES MED EN REFLEKSION OG EN EVALUERING AF DISSE HANDLINGER, DER FØRER TIL EN FORNYET OG DYBERE FORSTÅELSE AF DEN OPRINDELIGE SITUATION" (IBID.:72).

Klassisk aktionsforskning er en forskningsmetode, hvor forandring og videnskabelse går hånd i hånd i en forskningsproces, hvor der sker bearbejdning af barrierer og muligheder knyttet til aktioner og

eksperimentel handling. Derved opstår et sandhedskriterie om, at forskningsprocessen må kunne artikuleres (Nielsen, 2014).

I en teoretisk indramning (Larsen-Nielsen, 2014) er de to sværvægtene inden for amerikansk pragmatisme, John Dewey og Georg Herbert Mead koblet til hinanden. En kobling der giver en forståelse af, hvordan cykliske undersøgelses- og læringsprocesser forløber, hvilket vil kunne iagttages ved hjælp af bevidsthedens funktionalitet. I praksis igennem selvets evne til at percipere sine perceptioner relateret til individets ydre og indre omgivelser, fortiden, bagagen, begæret og fremtiden (Willert, 2007). En forskningsproces vil altså kunne analyseres med baggrund i en bevidsthedsmodel (ibid.) og Dewey's fem aspekter i den refleksive tænkning. Dewey's fem aspekter er gengivet tekstnært, så det fremgår, hvordan bevidstheden fungerer funktionelt i den erfaringsbaserede erkendelsesproces (Dewey, 2009:95).

1. spontane tanker og id'er, hvor bevidstheden tager et spring fremad mod en mulig løsning
2. en intellektualisering af vanskeligheden eller forvirringen, der er blevet følt (direkte erfaret), til et problem, der skal løses, et spørgsmål, man skal søge svaret på
3. brugen af den ene spontane tanke efter den anden som en vejledende id eller hypotese til at igangsætte og styre iagttagelsen og andre operationer i indsamlingen af konkret materiale
4. den mentale udarbejdelse af id'en eller antagelse som en id eller antagelse
5. testningen af hypotesen ved hjælp af en konkret eller forestillet handling

“EN FORSKNINGSPROCES VIL ALTSÅ KUNNE ANALYSERES MED BAGGRUND I EN BEVIDSTHEDSMODEL (IBID.) OG DEWEY’S FEM ASPEKTER I DEN REFLEKSIVE TÆNKNING.”

Opsummerende er det nu muligt, på baggrund af et undersøgende blik rettet mod klassisk aktionsforskning, at svare på undersøgelsesspørgsmål b. ved at udpege 'professionel samskabelse' som det genstandsfelt, der undersøges. Den faglig videnskabelige fundering for denne nye professionsgruppe bliver klassisk aktionsforskning. Analysemodellen til produktion af viden om, hvordan der skabes værdi af samskabelse igennem cykliske undersøgelses- og læringsprocesser koblet til bevidsthedens funktionalitet, udgøres af Søren Willerts bevidsthedsmodel og John Dewey's fem aspekter i den refleksive tænkning.

EN ENTREPRENANT NY UDDANNELSESREJSE

I dette afsluttende afsnit skal det undersøges, hvordan et forskningsdesign vil kunne relatere analysemodellen til visionen om den entreprenante uddannelsesinstitution.

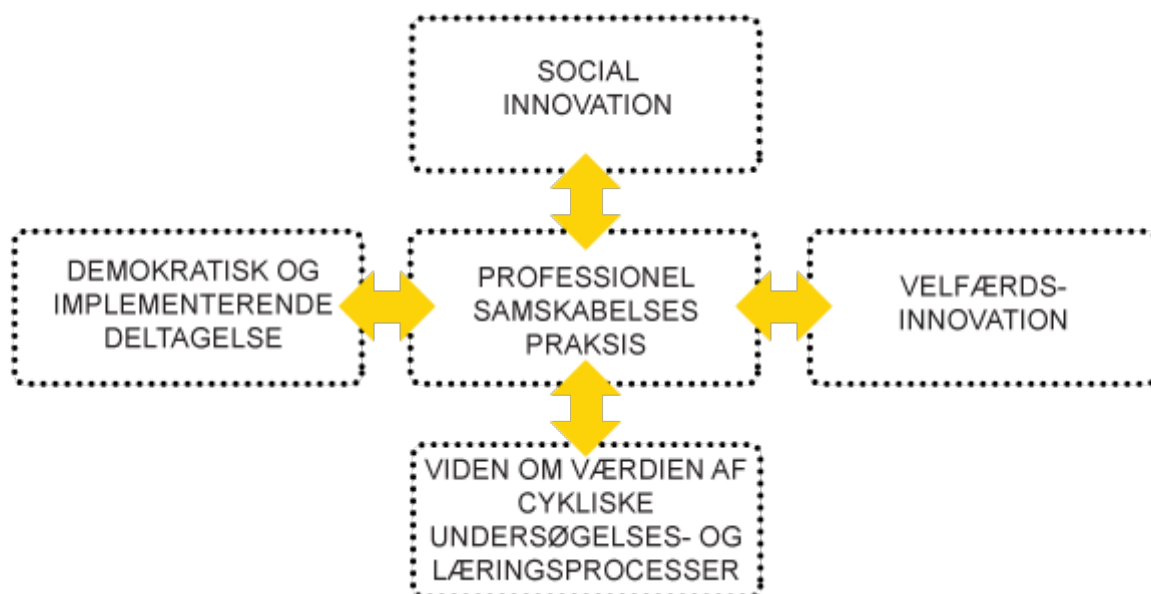

“GENSTANDSFELTET 'PROFESSIONEL SAMSKABELSES PRAKSIS' PLACERES CENTRALT I MIDTEN AF MODELLEN.”

Med en faglig videnskabelig fundering hos klassisk aktionsforskning vil 'Participatory Action Research' modellen – figur 1 kunne anvendes. Genstandsfeltet 'professionel samskabelses praksis' placeres centralt i midten af modellen. Modellen viser, at det der arbejdes med professionel samskabelses praksis er at skabe værdi af samskabelse samtidig med, at det udforskes, hvordan der skabes værdi. Dobbelt pilene i modellen henviser da både til de cykliske undersøgelses- og læringsprocesser, der fører til velfærdsinnovation og til, hvordan disse processer fører til velfærdsinnovation.

Elementet 'viden-i-handling' i den oprindelige model bliver derved omdøbt til 'viden om værdien af cykliske undersøgelses- og læringsprocesser'.

De øvrige elementer i den oprindelige model er omdøbt, så områderne samskabelse kan have værdi for fremgår jf. opsummeringen i forrige afsnit. Modellen er illustreret i figur 2.

Figur 2. Analysemodel til produktion af viden om, hvordan der skabes værdi af samskabelse

Adresseringen af analysemodellen til visionen om den entreprenante uddannelsesinstitution vil kræve at der designes et nyt uddannelsesdesign. Dette design vil skulle have et uddannelsesmæssigt ophæng, så designet giver mulighed for at adressere det videnbehov, der skal arbejdes med. Modulerne 'Viden- og innovationsledelse' og 'Ledelse af samskabelsesprocesser' fra diplom i ledelse vil være moduler der opfylder et sådant uddannelsesmæssigt ophæng. Formålet inden for førstnævnte relaterer sig til visionen om den entreprenante uddannelsesinstitution. I studieordningen står det formuleret på denne måde:

"FORMÅLET ER, AT DEN STUDERENDE TILEGNER SIG VIDEN, FÆRDIGHEDER OG KOMPETENCER TIL AT: KUNNE GENKENDE, FREMKALDE OG STØTTE INNOVATION OG VIDENSDANNENDE PROCESSER I EGEN ORGANISATION MED LEDELSE, DER BALANCERER STYRING, SYSTEMATIK, RELATIONER OG KREATIVITET"
 (S. 26 STUDIEORDNINGEN FOR DIPLOM I LEDELSE, JANUAR 2017).

Modulet 'Ledelse af samskabelsesprocesser' relaterer sig derimod til behovet for, at samskabelse skal skabe værdi, hvilket i studieordningen formuleres på denne måde: "Det er formålet, at den studerende tilegner viden, færdigheder og kompetencer til at: Kunne lede samskabelsesprocesser på tværs af fagprofessionelle, borgere, frivillige og andre aktører samt lede løsningsorienterede processer i og på tværs af velfærdsorganisationer" (s. 49 studieordningen for diplom i ledelse, januar 2017).

“ADRESSERINGEN AF ANALYSEMODELLEN TIL VISIONEN OM DEN ENTREPRENANTE UDDANNELSESINSTITUTION VIL KRÆVE AT DER DESIGNES ET NYT UDDANNELSESDSIGN.”

I adresseringen af analysemodellen til visionen i uddannelseskontrakten, er det vigtigt, at fagmodulerne giver mulighed for at der kan arbejdes med samskabelse sideløbende med at arbejdet med samskabelse udforskes. Det vil kunne lade sig gøre, når modulernes fagindhold flettes sammen. Eksamensteknisk vil det stadig kunne lade sig gøre at holde sig inden for studieordningens krav om to selvstændige eksaminer. De eksamensformater der vælges skal blot kunne danne bedømmelsesgrundlag i forhold til:

- hvordan professionel samskabelse igennem cykliske undersøgelses- og læringsprocesser medvirker til at skabe værdi af samskabelse
- hvordan facilitering af samskabelse fører til værdi af samskabelse

For potentielle deltagere vil sammenfletningerne af de to fagmodulers indhold og progression kunne kaldes en ny uddannelsesrejse. Rejsen er beskrevet i den indrammede tekst, og indramning er valgt, da skrivestilen henvender sig direkte til potentielle deltagere.

Løser du kerneopgaver inden for områder med børn, unge, ældre, jobsøgende, socialt udsatte eller flygtninge? Vil du være med til at skabe nye velfærdsløsninger gennem samskabelse?

På uddannelsesrejsen bliver du en del af et netværk for aktionslæring.

Sammen med medstuderende og aktionsforskende læringspartnere fra VIA, vil du arbejde efter og med principper og metoder fra aktionsforskningen.

Dermed opøver du dine evner til at indsamle, analysere og anvende viden til kvalificering af dit arbejde, så du skaber ny værdi gennem samskabende procesledelse.

På uddannelsesrejsen bliver din læring tæt forbundet med din facilitering af samskabelse på din arbejdsplads.

Det betyder, at du skal være indstillet på at inddrage elementer fra dine egne samskabelsesprojekter. Det gælder både i netværket for aktionslæring og i produktionen af viden under forløbet.

Så kom med på Playmaker Proceskonsulentuddannelsen - en entreprenant uddannelsesrejse, hvor du allerede fra første dag lærer at anvende teori og metoder i praksis.

Uddannelsesrejsen går gennem tre praktiske boot-camps og en række inspirerende, online læringsstationer, hvor du finder både teorier og metoder. Du kan derfor tilgå materialer i takt med, at du løser opgaver i dit samskabelsesprojekt på din arbejdsplads. Du vil undervejs få feedback på dit projekt af dine aktionsforskende læringspartnere fra VIA.

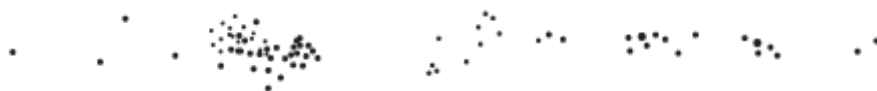
Elementerne fra analysemodellen (figur 2) indgår som en integreret del af beskrivelsen. Der arbejdes efter og med principper og metoder fra aktionsforskningen. Det vil sige, at uddannelsen bliver en entreprenant uddannelsesrejse, da den baseres i et værdiskabende videnskabsideal. Det sker i praksis ved, at uddannelsesrejsen kobler sig til facilitering af samskabelse på arbejdspladsen. Deltagerne vil derved lære samtidig med, at deres læring skaber værdi i praksis. Konkret når de indsamler, analyserer og anvender viden i cykliske undersøgelses- og læringsprocesser, så der kan skabes værdi af samskabelse.

"DET VIL SIGE, AT UDDANNELSEN BLIVER EN ENTREPRENANT UDDANNELSESREJSE, DA DEN BASERES I ET VÆRDISKABENDE VIDENSKABSIDEAL."

Visionen om at VIA UC skal være en entreprenant uddannelsesinstitution adresseres i uddannelsesrejsen ved, at uddannelsesrejsens videnbasering er funderet i behovet for innovation i praksis. Ifølge uddannelsesforskningen en basering, der vil kunne give værdi for såvel den enkelte deltager som for samfundet (Biggs, 2012). Det vil sige, at deltagelse på uddannelsesrejsen vil komme til at "stimulere de studerendes innovative evner, så de får mod og lyst til at skabe værdi i de arbejdssammenhænge de indgår"^[4]. Uddannelsesrejsens design vil i den forbindelse bevirke, at det ikke kun er deltagerens innovative evner der stimuleres. Stimuleringen går nemlig et skridt længere, når de studerende også skal udforske, hvordan de innovative evner er forbundet til innovative cykliske undersøgelses- og læringsprocesser. Det får den didaktiske implikation, at det ikke er nok at rammesætte, at deltagerne kan komme til at lære af deres refleksioner over deres aktioner som i

aktionslæringen. Den didaktiske rammesætning må derfor være mere fleksibel, hvilket den kan blive ved at lade sig understøtte af teknologien. Der er således talrige og nye muligheder for at kombinere face-to-face interaktion på uddannelsesinstitutionen eller ude i deltagernes praksisser, med online-viden, mediering og deling af situationer fra samskabende procesledelse i praksis, såkaldte 'reality case stories'.

Indledningsvis stillede artiklen i udsigt at give svar på, hvordan aktører, der arbejder med at lede og initiere samskabelse vil kunne medvirke til at producere viden om værdien af den samskabelse, de leder og initierer. Svaret skal hæftes til den didaktiske implikation, at uddannelsesrejsen skal designes, så deltagerne kan blive medforskere af de cykliske undersøgelses- og læringsprocesser, der fører til, at samskabelse kan skabe værdi.

Det får som implikation for kommunerne, at de ansatte bliver i stand til at udforske og løse de problemstillinger der står i vejen for, at samskabelse kan give værdi. Derudover vil de ansatte i kommunerne medvirke til at producere viden om, hvordan hindringer for samskabelse overvindes, så samskabelse kan komme til at skabe mere værdi. Det vil sige, at uddannelsesrejsen adresserer det behov for viden, som KORA-rapporten påpeger der er. For uddannelsesinstitutionen vil uddannelsesrejsen få den implikation, at den praktiske anvendelse vil gøre underviseren til aktionsforskende læringspartner. Det får den implikation for underviseren, at der må udvikles nye kompetencer. Den aktionsforskende læringspartner må kunne stille sig udforskende og vejledende over for deltagernes cykliske undersøgelses- og læringsprocesser, så deltagerne inspireres til, hvordan de vil kunne kvalificere deres professionelle samskabelsespraksis. Endvidere må den aktionsforskende læringspartner kunne vejlede og inspirere deltagerne til at medvirke til at producere viden om, hvordan der skabes værdi af samskabelse igennem cykliske undersøgelses- og læringsprocesser. Implikationen der derved følger er, at kommunes ansatte selv bliver medforskere i forhold til en videnproduktion, der vil kunne gøre nytte i den specifikke kommune. Det giver den implikation, at den aktionsforskende

læringspartner skal kunne vejlede en medforskende forskningsproces, så der vil kunne produceres viden på baggrund af en sådan.

I følge Dewey (Fink, 2000) er filosofiens opgave ikke at kurere sproget. Filosofien skal derimod forstås som et tankeredskab i den verden, den er en del af. Filosofi er derved en kreativ videnskab, der skal få tanker til at skabe nyt i verden. Den nye entreprenante uddannelsesrejse er designet, så det vil kunne lade sig gøre at bedrive videnskabelig praksis efter et kreativt videnskabsideal. Det vil sige, at forskningsdesignet i den nye entreprenante uddannelsesrejse også vil kunne give ny viden om innovativ professionsforskning.

LITTERATUR

Bason C. (2010). Leading public sector innovation. Co-creating for a better society. Bristol: Policy Press

Biggs J. (2012). What the Student Does: teaching for enhanced learning, Higher Education Research & Development, 31 (1), s. 39-55

Brandsen T. og Pestoff V. Public governance and the third sector: opportunities for coproduction and innovation? Paper presented at the conference of the European Group of Public Administration, September 24, 2009, St Julians, Malta.

Dewey J. (2005). Demokrati og uddannelse. Århus: Klim

Dewey J. (2009). Hvordan vi tænker. Århus: Klim

Esbensen Hygum H. og Ibsen I. Kommunernes samarbejde med civile aktører -forskelle og ligheder i forventninger, praksis, samarbejdspartnere og oplevet udbytte. KORA Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning, 2016

Fink, H. (2000). John Dewey. Viborg: Rosinante

Frandsen S. M. (2016). Pragmatisk aktionsforskning – arven fra Hull House-settlementet. I: Bilfeldt A., I. Jensen og Andersen J. Social eksklusion, læring og forandring. 1 udg. Aalborg

- Universitetsforlag. (Serie om lærings-, forandrings- og organisationsudviklingsprocesser; Nr. 7).
- Gouillart F. og Hallet T. Co-creation in Government, *Stanford Social Innovation Review* / Spring 2015
- Hjort, K. (2012). *Det affektive arbejde*. Frederiksberg: Samfundslitteratur
- Hulgård E. (2016). *Socialt entreprenørskab, innovation og samskabelse I: Hulgård E., Nielsen E. og Juul-Olsen M. (red.) (2016). Samskabelse og socialt entreprenørskab – en casebaseret grundbog til professionsuddannelserne*. København: Hans Reitzels Forlag
- Nielsen K. (2012), *Aktionsforskningens historie på vej til et refleksivt akademisk selskab I: Duus, G., Husted, M., Kildedal, K., Laursen, E., & Tofteng, D. (red). Aktionsforskning - en grundbog*. Frederiksberg: Samfundslitteratur
- Nielsen Aagaard K. (2014). *Aktionsforskningens videnskabsteori. Forskning som forandring. I: Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne – på tværs af fagkulturer og paradigmer I: Fuglsang L., Bitch Olsen P. og Rasborg K. Frederiksberg: Samfundslitteratur*
- Mead H. G. (2005). *Sindet, selvet og samfundet*. København: Akademisk Forlag
- OECD (2011), *Together for Better Public Services: Partnering with Citizens and Civil Society*, OECD, Public Governance
- Ostrom E. (1996). *Crossing the Great Divide: Coproduction, Synergy, and Development, Reviews, OECD Publishing, World Development, Vol. 24, No. 6, pp. 1073-1087.1996*
- Pedersen O.K. (2011). *Konkurrencestaten*. København: Hans Reitzels Forlag
- Ramaswamy V. og Gouillart F. *Building the Co-Creative Enterprise. Give all your stakeholders a bigger say, and they'll lead you to better insights, revenues, and profits, Harvard Business Review October 2010*
- Reason, P., & Bradbury, H. (2008). *Handbook of Action Research*. London: SAGE Publications Ltd.
- Runya XU; Qigui S. & Wei Si (2015). *The Third Wave of Public Administration: The New Public Governance. Canadian Social Science, 11 (7) , 11-21.*
- Sørensen E. og Torfing J. (2011) (red.). *Samarbejdsdreven innovation – i den offentlige sektor*. København: Jurist- og Økonomiforbundets Forlag
- Voorberg W., V. Bekkers og L. Tummers, (2013). *Embarking on the social innovation journey: A systematic review regarding the potential of co-creation with citizens. Department of Public Administration, Erasmus University Rotterdam, Paper for the IRSPM Conference, Prague 10-12. April 2013*
- Willert S. *Følelser er kommentarer til relationer, Kognition og pædagogik nr. 66 December 2007/7. årgang*

[1] <http://ufm.dk/uddannelse-og-institutioner/videregaende-uddannelse/universiteter/styring-og-ansvar/udviklingskontrakter/udviklingskontrakter-2015-2017>

[2] Udviklingskontrakten for VIA UC mål 8: Entreprenørskab

[3] <http://denoffentlige.dk/node/53766>

[4] Udviklingskontrakten for VIA UC mål 8: Entreprenørskab